

alvast vertrouwd te maken met de KRW, staat het onderwerp bij alle structurele bestuurlijke en ambtelijke overleggen van in elk geval Reest&Wieden op de agenda. Een overzicht van aspecten waarmee gemeenten inhoudelijk vanuit de KRW te maken kunnen krijgen, is daarbij als toelichting beschikbaar. Gemeenten geven aan vooral behoefte te hebben aan een spoorboekje met relevante data, aan een praktische invulling en handvatten, niet aan abstracte dossiers.

— Ook andere belangen (landbouw, visserij, natuur en milieu) krijgen met de KRW te maken. Voor de koepelorganisaties van deze belangen is vanuit Rijn-Oost een Klankbordgroep in het leven geroepen. Ook hier is er duidelijk de behoefte om een en ander concreet te maken. Voor participatie van individuele burgers in het proces achten we het

gezaamenlijk nog te vroeg. De communicatie over de KRW blijft overigens gekoppeld met andere wateronderwerpen (WB21, Ruimte voor de Rivier); voor de burger is onze opdeling alleen maar verwarrend.

— In de richting van de eigen organisatie heeft de projectgroep van Reest&Wieden zich voorgenomen om ook minder bij dit onderwerp betrokken waterschapsmedewerkers periodiek te informeren over de KRW en de mogelijke gevolgen voor ieders werk. Zo is er recent twee keer een informatie- en discussiebijeenkomst georganiseerd. Deze zijn goed bezocht, met vertegenwoordiging uit diverse geledingen van de organisatie. Een belangrijke conclusie is ook hier weer dat de materie kennelijk nog onvoldoende concreet is om de gevolgen voor het eigen werk te kunnen doorgronden.

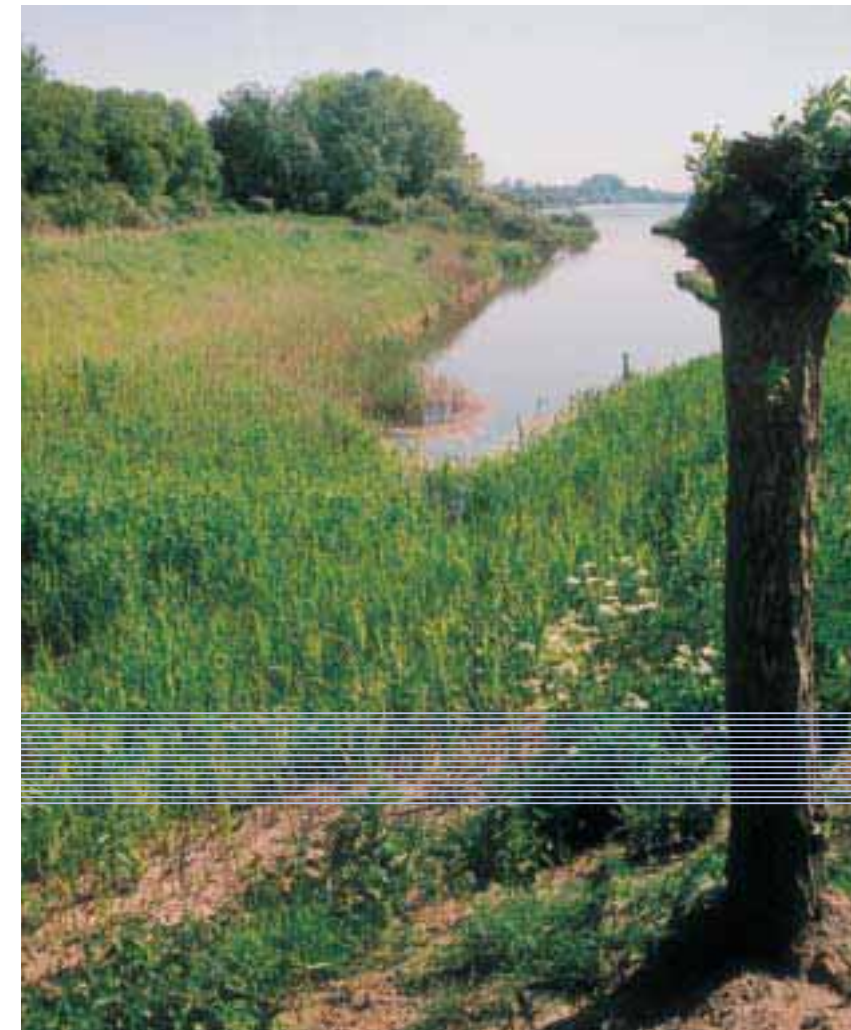
— Tenslotte de bestuurlijke component. In de afgelopen maanden is allengs duidelijker geworden hoe de verdeling van verantwoordelijkheden tussen Rijk en regio ligt. De StaS is verantwoordelijk voor de rapportage vanuit Nederland aan Brussel en laat zich daarbij adviseren vanuit de regio's. Dat advies vanuit de regio behelst eind 2004 een door de besturen vastgestelde Deelstroomgebiedrapportage Rijn-Oost (en in 2008 het Deelstroomgebiedsplan). Zoals het er nu naar uit ziet, kunnen we rond de zomervakantie ons bestuur concreet informeren over de Deelstroomgebiedrapportage Rijn-Oost; in het vroege najaar zullen we vragen om met die rapportage in te stemmen. Dan kan er weer een klein stapje gezet worden op de lange weg naar implementatie van de Europese Kaderrichtlijn Water. —

De richtlijn biedt kansen voor een integrale aanpak van waterkwaliteitsproblemen

De KRW in het Scheldestroomgebied

— Kees Steur
— Waterschap Zeeuwse Eilanden

De implementatie van de Kaderrichtlijn Water in het Scheldestroomgebied kent een extra dimensie. In het gebied loopt de internationale pilot 'Scaldit', waarbinnen een aantal Europese guidances van de richtlijn worden getest. Dit betekent dat naast de regionale en nationale afstemming ook nog sprake is van een intensieve afstemming met de andere lidstaten in het stroomgebied, te weten Vlaanderen, Wallonië, het Brussels stadsgewest en Frankrijk. Hiermee hebben we gelijk een van de grote knelpunten van de implementatie te pakken: het stroomlijnen van de afstemming. De open opzet van de kaderrichtlijn en een gebrek aan regie hebben er voor gezorgd dat veel discussies op (te) veel plaatsen zijn gehouden en (te) vaak zijn herhaald. Op veel vragen kon geen antwoord worden gegeven, omdat niet duidelijk was door wie en wanneer besluiten genomen moesten worden. De kaderrichtlijn beoogt het beleid voor alle waterlichamen in een keer te regelen. Dat is in mijn ogen geen verstandige keus geweest. Door alles tegelijk en in detail te willen regelen dreigt het zicht op de hoofdzaken verloren te gaan. Het was beter geweest als we met de belangrijkste waterlichamen, zoals de Noordzee, de grote rivieren, meren en zeearmen waren begonnen. Om pas later (voor zover nodig) verder in te zoomen op de kleinere wateren. De defensieve houding van Nederland, zoals vastgelegd in de ambitienota, is naar mijn mening hier het gevolg van. In het Scheldeoverleg is dit opgelost door zoveel mogelijk van grof naar fijn te werken. Hierdoor blijven de belangrijkste problemen in ieder geval in beeld. Een ander knelpunt dat ik onder de aandacht

Met de Kaderrichtlijn wordt de waterproblematiek integraal in beeld gebracht

wil brengen is de aanpak van specifiek regionale problemen. Ik vrees dat deze aanpak door de kaderrichtlijn voorlopig op een laag pitje komt te staan. De meeste aandacht zal gaan naar het uitvoeren van de verplichtingen en het oplossen van de meer algemene problemen. Binnen Zeeland liggen, door de aanwezigheid van zoute kwel, veel brakke regionale watersystemen. Deze watersystemen met hun zoet-zout overgangen zijn schaars in Nederland en Europa. We willen deze systemen daarom graag zo houden. Door de zoute kwel kunnen bepaalde normen, zoals voor fosfaat, van nature niet worden gehaald. Toepassing van algemene normen geeft daardoor een verkeerd beeld, zeker als het principe 'one out all out' wordt toegepast, zoals in de kaderrichtlijn is voorgeschreven. Voor deze wateren hanteren wij al geruime tijd specifieke regionale normen. Hoewel dit een logisch verhaal lijkt, heeft het toch heel wat jaren geduurd voordat deze normen in Nederland werden geaccepteerd. Ik voorzie dat in Europees verband het toepassen van regionale normen opnieuw bevochten moet worden.

— Gelukkig biedt de kaderrichtlijn ook kansen tot verbetering, die voor een deel ook al waargemaakt worden. De stroomgebiedsaanpak die de richtlijn voorstaat is de enige manier om tot een adequate aanpak van grensoverschrijdende problemen te komen. De sterk verbeterde kwaliteit van de Rijn toont aan dat er internationaal veel bereikt kan worden. Maar ook binnen Nederland kan deze aanpak nog een duidelijke meerwaarde opleveren. We moeten gezamenlijk op zoek naar maatregelen die goed zijn voor de regionale wateren én de Rijks-

wateren. De kaderrichtlijn vraagt immers om een beoordeling van de effecten van maatregelen op stroomgebiedniveau. De eerste resultaten zijn al zichtbaar: door de kaderrichtlijn is in het afgelopen jaar al meer overleg gevoerd tussen de waterkwaliteitsbeheerders in het Scheldegebied dan in de tien jaar ervoor bij elkaar. Een aantal jaren geleden strandde een Zeeuws voorstel om in plaats van extra stikstof te verwijderen op de grote zuiveringsinstallaties, die op de Westerschelde lozen, in het gebied zelf maatregelen te nemen om extra stikstof te verwijderen. Dit komt immers zowel de regionale wateren als de Westerschelde ten goede. Dit voorstel heeft het toen niet gehaald, omdat aan de regels moest worden voldaan. Ik hoop en verwacht dat met de kaderrichtlijn wel voor deze doelmatige aanpak gekozen gaat worden.

— Ook naar de buitenwacht toe biedt de kaderrichtlijn kansen. De waterproblematiek wordt integraal in beeld gebracht, zodat beter duidelijk wordt wie waarvoor verantwoordelijk is.

— Al met al ben ik positief over de kaderrichtlijn. We zijn met elkaar in gesprek over het waterbeleid en dat is een goede zaak! Een ander belangrijk positief punt vind ik de onderkenning van het belang van de ecologie. Een goede ecologische toestand is immers een belangrijk einddoel van het waterkwaliteitsbeleid. Ik zie de richtlijn dan ook als een goede kans om de waterproblematiek integraal en internationaal aan te pakken. Het is daarbij wel zaak van grof naar fijn te werken: dus eerst de grote problemen aanpakken. —

— Stroomgebied Schelde

